

— Лисо-лисенце, хубаво именце; Вжлчо-вжлченце, хубаво именце; Заю-заище, лошо именище.

Хванали Зая и го изяли. А Лиса е хитра: хем яде, хем под мишница крие.

Кумчо-Вжлчо пак огладнял. А Кума-Лиса вади из-под мишница и тихичко яде. Кумчо-Вжлчо я запитва:

— Що ядеш, кумице!

— Дробчета, куме, от корема си ги вадя. Сжс зжбите си дупка отворих и си вадя. . .

— Ех, няма що, глад се не тжрпи, да опитам и аз като тебе, — казал Кумчо-Вжлчо и мушнал муцуната в корема си, разкжсал го сжс зжбите и свжршил сам живота си. . .

Балет на цветята

Хор

Ний сме младички цветенца
С крехки, джхави листенца!
Хайде всички да се слеем,
На дружинки да запеем.

Маргаритки латинки, незабравки, ружички —
Хайде, дружки, на хорце — да потропнем от сжрдце!

Пристжпя Розата

Аз казвам се Роза сжс поглед смирен,
Джхжт ми е сладжк — вземете и мен.